

REDAKCIJAS SLEJA

Maijs tiek dēvēts arī par lapu mēnesi. Atliek vien palūkoties ārā pa loga rūti, un šis apgalvojums top skaidrs. Šķietami nesen uz skolu čāpojām pa ceļiem, kas garantēja ne tos sausākos zābakus, taču tagad ir iespēja virsjakas atstāt mājās uz pakaramā, jo ārā patiešām ir jūtams pavasaris. Izmaiņas jūtam ne tikai dabā, bet arī skolas rosbā.

Otro mācību semestri iesākām ar rāmām Ziemassvētku noskaņām, tomēr maijs garantē sava veida uztraukumu un steigu. Kamēr devītie un divpadsmitie atsvaidzina visas iegūtās zināšanas, lai veiksmīgi pārvarētu eksāmenu

laiku, pārējām klasēm jātiek galā ar dažāda veida gada noslēguma pārbaudījumiem. Galvenais ir nepazust šajā darbu jucekļi un atrast laiku, kuru pavadīt ar draugiem un ģimeni!

Skolas gads paskrēja ļoti ātri, taču pa šo laiku sprīdi esam paguvuši sadarīt daudz interesanta – aktīvi piedalījāmies skolas rīkotajos pasākumos, parādījām savas zināšanas dažādu priekšmetu olimpiādēs, aktīvi sportojām un vienkārši bijām centīgi un apzinīgi skolēni. Mācību gada noslēgums vairs nav aiz kalniem, un mums katram ir iespēja apdomāt visu, ko pa mācību gadu esam paspējuši paveikt. Ilgi gaidītais vasaras brīvlaiks tuvojas, un tas pienāks krietni ātrāk, kā pašlaik šķiet. Galvenais ir prieka noskaņās noslēgt šo mācību gadu, un atminēties to kā vienu no labākajiem.

Dažkārt var šķist, ka visa ir par daudz, taču atminoties visus pārdzīvojumus, kam esam gājuši cauri, top skaidrs, ka nekas nav neiespējams! Veiksmi visiem mācību gada noslēgumā! Jauku, piedzīvojumiem bagātu vasaru!

Foto no personīgā arhīva
Emīlija Dreimane (9.b)

Olimpiskā vingrošana

Kā jau katru gadu, arī šogad 22.aprīlī Madonas Valsts ģimnāzijā tiek atzīmēta Olimpiskā diena. Visi skolas audzēkņi tika aicināti izkustēties kopīgā rīta vingrošanā pie Eirovīzijas dalībnieku „Citi zēni” dziesmas „Limuzīns uz krīta”. Pasākumu vadīja skolēni no katras klases, kas atbild par sporta sektoru. Paldies viņiem par šo nelielo, bet atraktīvo un jauko pasākumu! Lielākais prieks, ka visi varējām pulcēties skolas lielajā stadionā.

Par savu pieredzi stāsta **Līva Paliēka (9.a)**: „Manuprāt, bija ļoti jauki, ka pasākumā piedalījās visa skola, pēc tik ilga laika visiem Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem bija iespēja sanākt kopā un izjust saliedētības sajūtu - gan kā klasei, gan kā visai skolai. Būtu ļoti labi, ja šādi pasākumi notiktu biežāk, kad no rīta skolēni varētu aktīvi izkustēties. Kopumā pasākums bija ļoti patīkams un pozitīvu

emociju pilns.”

Kā vēsta **Endijs Ozoliņš (9.a)**: „Bija jautri pat man, cilvēkam, kas nesporto vai neizbauda sportu. Visiem sejas varēja redzēt smaidu, bija ļoti aizraujoši.”

Visaktīvāk dejā iesaistījās 7.klašu skolēni. Pasākums norisinājās veiksmīgi, jo ar skolēnu atsaucību vingrojumu komplekss tika atkārtots pat 2 reizes. Tam piekrīt arī **Paula Keiša (10.b)**: „Atsvaidzinoši no rīta pavigrot pirms stundām saulītē, un bija nedaudz smieklīgi, kā priekšā rādītāji vēlējas otro reizi pareizi izpildīt, bet paši sajauca!”

Ceram arī turpmāk sagaidīt kādus aktīvus un pozitīvām emocijām bagātus pasākumus.

Emīlija Vilcāne (9.a)

ĪSZIŅAS

- Aprīli sākām ar 12.klašu Žetonu vakaru, kas visiem divpadsmitajiem paliks atmiņā kā spilgtākais šī gada pasākums.
- 6.aprīlī visi ģimnāzisti iejūtas ēnotāju lomā un dodas uz dažādiem uzņēmumiem gan Madonā, gan Rīgā, lai iepazītu daudz un dažādas profesijas.
- 8.aprīlī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem pa pēdām sekoja nākamie ģimnāzisti, iepazīstot skolu, atmosfēru un skolēnus.
- Atzīmējot Latvijas Olimpiskās komitejas simtgadi, 22.aprīlī Olimpisko dienu pirmo reizi visi kopā pavadījām jaunajā stadionā dejojot un vingrojot!
- 27.aprīlī 7.-9.klases pulcējas uz „Koru kariem”. Skan jaudīgi!
- Maija mēnesis nemainīgi ir eksāmenu laiks, lai izdodas visiem 9., 11. un 12.klašu skolēniem iegūt ilgi pelnītos rezultātus!
- 12.maijā kopā ar saviem pedagogiem tika apbalvoti daudzi Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni mācību priekšmetu olimpiāžu un konkursu laureāti.
- 19.maijā ievēlējām jauno Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu padomes prezidentu. Apsveicam uzvarētāju Viesturu Šēnbergu (10.b) ar jauno un svarīgo amatu!
- 27.maijā mācību gads tiek noslēgts ar aktīvu sporta dienu skolas lielajā stadionā.
- 31.maijā skolas noslēguma līnija, kurā īpaši tiks godināti 9. un 12.klašu skolēni, bet jūnijs— izlaidumu laiks.
- Tā esam aizvadījuši reizēm nesaņemamo, trako, bet tik skaisto un vienojošo 2021./2022. mācību gadu! Lai atmiņām bagāta vasara!

Elīza Elsiņa (12.a)

Kāds bija 2021./2022.m.g.

2021./2022. mācību gads ir bijis kā vētrains karuselis- ar braucieniem augšup un tikpat straujiem kritieniem lejā, sarežģītāis un spraigais Covid-19 vilnis rudenī, starptautiskā situācija šogad, neskaidrības, ierobežojumi, kas mijās ar lielu prieku atkalredzēties, tikties klātienē un lēnām atgriezties dzīvē, kādu pazinām pirms. Ģimnāzijas skolēni un pedagogi piedzīvoja ļoti daudz pārmaiņu- jaunas telpas, izmaiņas pedagogu kolektīvā, māsēde, maskas, atcelti pasākumi, bet tomēr arī atnāca plaukstošais pavasaris ar atvieglojumiem, skaistiem notikumiem, kopā būšanu, neaizmirstamiem pasākumiem un siltumu gan dabā, gan sirdī. Aptaujāju Madonas Valsts ģimnāzijas fantastiskās skolotājas un 12. a klases skolēnus par to, kāds viņiem ir bijis šis vētrains gads un kas visspilgtāk paliks atmiņā?

Uldis Puķītis (12.a): "Ienākot jaunajās skolas telpās septembra sākumā, nezināju, ko sagaidīt. Māca bailes, ka drīz jau atkal būsīm attālināti un ka vidusskolas gadi būs pavadīti mājās, taču šis gads ir bijis neaizmirstams. Paspēju tik daudz! Dažādi padomes pasākumi, mācību sasniegumi un labi pavadīts laiks ar klasesbiedriem atstās labas atmiņas no 12. klases. Ja būtu jāizvēlas 1 notikums, kuru atcerēšos visspilgtāk, tad tas noteikti būtu Žetonvakars, kas deva noslēdzošu sajūtu par pavadīto laiku Madonas Valsts ģimnāzijā."

Sanija Beatrise Barinska (12.a): "Šis gads, manuprāt, bija iespēja, ko palaidām garām 11.tajā klasē, saliedēties ar klasi."

Sabīne Romule (12.a): "Šis gads bija daudz pozitīvāks nekā divi iepriekšējie gadi, tāpēc varu teikt, ka man ļoti patika tieši notikumu ziņā, jo atkal varējām domāt priekšnesumus un uzstāties. Viennozīmīgi mīļākais notikums bija Žetonvakars, jo piedzīvojām tik daudz pozitīvu emociju, ka negribējās, lai tas noslēdzas. Protams, gatavošanās sagādāja arī dažādas grūtības, lai tiktu līdz kaut kam tiešām kolosālam, bet kopā mēs visi to paveicām. Varētu teikt, ka šis gads bija ļoti ātrs, aizskrēja kā ar vēja spārnēm. Esmu pozitīvi noskaņota un esmu pateicīga, ka vismaz 12.klasi varēju piedzīvot gandrīz kā visus citus mācību gadus pirms Covid-19 pandēmijas."

Agate Aizpurve (12.a): "Šis bija mans mīļākais mācību gads, kāds jebkad bijis. Bija visai sarežģīti ar mācībām. Tomēr klases dzīve bija ļoti jautra."

Elīza Elsiņa (12.a): "Arī man šis gads nesa daudz pārmaiņu, gada sākums ar Covid-19 krīzi bija pilns stresa un problēmu, tomēr šis pavasaris ir bijis brīnumains un priekpilns. Tieši šis

gads ļāva man pa īstam iepazīt klasesbiedrus un klasei kļūt vienotākai, mēs piedzīvojām neaizmirstamu Žetonvakaru, kas bija ļoti īpašs, jo iepriekšējos vidusskolas gados pasākumi, kopīgas aktivitātes izpalika. Paldies arī daudziem patiesajiem, atbalstošajiem skolotājiem, kas dara savu darbu no sirds! Lai gan, protams, negatīvo var ieraudzīt visur, pēdējā laikā es ikdienu piedzīvoju tik siltus mirkļus un sajūtu lielu prieku, jo apzinos, ka šie ir pēdējie brīži skolā, kas noteikti vēlāk pietrūks."

Skolotāja Emerita Beļuniece: "Gads bija ļoti saraustīts, jo visu laiku bijām krīzē. Gada lielāko daļu ietekmēja Covid-19, kas izpaudās kā nemītīga robeža starp tiešo un attālināto mācīšanos. Tagad tā ir Ukrainas kara izraisītā krīze. Domāju, ka abos gadījumos gan skolēni, gan skolotāji izjuta papildus trauksmi. Ļoti priecājos, ka lēni, bet tomēr atgriezāties pie vārda: "Normāls". Labākais notikums šajā gadā viennozīmīgi bija 12. klašu Žetonvakars."

Skolotāja Zane Beģe-Begge: "Šis mācību gads bijis raibs un negaidītiem notikumiem pilns. 2021.g.novembrī sāku mācīt mācību priekšmetu, ko iepriekš nebiju mācījusi - dizainu un tehnoloģijas vidusskolai, kā arī kļuva par audzinātāju 27 jauniekiem, jautriem 7.b klases skolēniem. Ir bijuši dažādi notikumi, no kuriem pozitīvs, manuprāt, ir tas, ka attālinātās mācības vairs nav ikdiens, ka cilvēki var brīvi tikties un ceļot. Prieks arī par obligāto sejas masku atcelšanu. Pēc tās beidzot uzzināju, kādi izskatās daži 7., 10. un pat 11.klašu skolēni. Prieks par to, ka notika 12.klašu Žetonvakars, Koru kari. Prieks par to, ka ģimnāzijas pedagogu pulkam klāt nākuši jauni pedagogi, prieks par pozitīvajiem, radošajiem skolēniem!"

Skolotāja Marita Kazakeviča: "Gandrīz visu laiku mācījāmies klātienē, līdz ar to dopings bija attiecības ar skolēniem, ieinteresētiem, asprātīgiem, izpalīdzīgiem. Protams, pozitīvais noteikti ir jaunās telpas, esmu ārkārtīgi priecīga par savu kabinetu, kurā mums visiem ir tik daudz vietas, ka varam teātri spēlēt. Īpašs ir mūsu kopdarbs ar sk. Beļuniecei, prāta vētras un sadarbība mācību procesā. 2021./2022. mācību gada grūtības bija cīņa ar jaunajām mācību programmām un neizpratne par reformas mērķiem. Bet atmiņā noteikti spilgti paliks dažādu gadu absolventu biežā cemošanās un interesantās sarunas, ekskursijas pa skolu."

Elīza Elsiņa (12.a)

Sportiska cīņa

27.maijā skolas stadionā un sporta zālē norisinājās ģimnāzijas sporta diena. Mums visiem par prieku spīdēja pat saulīte, tāpēc varējām ar sportisku garu cīnīties par uzvarām. Dienu sākām ar kopīgu vingrošanu un Olimpiskās dienas dejas nodejošanu, un tad jau katra klase devās uz savām disciplīnām. Šogad bija 6 komandu disciplīnas – volejbols, burbuļfutbols, frīsbijis, badmintons, volejbols un balonu cīņas, kā arī 6 individuālās disciplīnas – soda metieni, kornhols, spēkavīrs, bumbiņu meklēšana, kāpņu golfs un *shake, shake*. Cīņa bija saspringta, jo neviena klase nevēlējās zaudēt. Konkurenci saasināja arī tas, ka šogad vecāku komanda arī nevēlējās tik viegli padoties.

10.a klase atklāja: „Sporta diena ļoti patika. Mīļākās aktivitātes bija frīsbijis un burbuļfutbols. Zupa arī bija ļoti garšīga. Bija patīkami sacensties ne tikai starp klasēm, bet arī savā starpā un sevi izaicināt. Mums žēl, ka nebija virves vilkšanas, jo tai bijām nobrieduši!”

11.b klase: „Bija nedaudz auksti, un paredzētais laiks, cik ilgi ies pasākums, bija ilgāk, bet bija ļoti aizraujoši un intere-

santi, ļoti patika burbuļfutbols un frīsbijis. Varbūt visi komandu starta laiki bija salikti nedaudz par ciešu, jo, piemēram, manai klasei nebija laika īsti aiziet uz individuālajām stafetēm.”

Ilze no 10.b klases: „Aktivitātes bija tiešām pārdomātas un jautras. Varēja sevi pierādīt klase kā komanda, tā arī individuālajās stafetēs. Kā mīnuss, manuprāt, bija tas, ka vecāku komandās piedalījās daudz pieredzējušāki un spēcīgāki pieaugušie.”

Vecāku komandas pārstāve Olga Ciukore: „Mīlzum daudz pozitīvu emociju, gandarījums par paveikto, patīkams nogurums beigās. Super pavadīta diena!”

8.a klase: „Sporta diena šādā gaisotnē noteikti bija ļoti nepieciešama, jo varēja izjust savstarpēju sacensības garu ar citām klasēm, bet vēl vairāk saliedēties ar savu klasi.”

12.a klase: „Sporta diena bija tiešām lieliska un citādāka nekā iepriekšējos gadus! Sīvās cīņas klašu starpā lika izmantot katram visu savu enerģiju, lai pierādītu savu pārkumu.”

Arta Pinka (10.b)

Ēnu diena 2022

Šodien, pēc divu gadu pārtraukuma, 6.aprīlī visā Latvijā norisinās izglītības organizācijas "Junior Achievement Latvia" organizētā Ēnu diena. Pasākumā piedalījās arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni. „Maģiskā” uzrunāja ģimnāzistus, noskaidrojot, ka tad viņiem šajā dienā gāja.

Ance Lūse (12.b): „Ēnu dienā ēnoju TV3 raidījuma „BezTabu” producenti Diānu Loginu. Iepazinot ar TV3 satura veidotājiem, menedžmenta speciālistiem un dažādu sektoru pārstāvjiem, kas ikdienā veic darbu, lai mēs savos TV ekrānos redzētu kvalitatīvāko saturu. TV3 studijā ierados plkst.8:00, tāpēc man bija iespēja ielūkoties raidījuma “900 sekundes” filmēšanas procesā un satikt raidījuma vadītājus. Šī Ēnu diena bija *superīga*, sapratu to, ka savu nākotnes profesiju vēlos saistīt ar producēšanu un darbu TV vai radio. Ieraudzīju to, ko ikdienā vēroju TV ekrānā un kā notiek process, lai tiktu izveidots saturs, kuru straumēt gan televīzijā, gan GO3 platformā.”

Rachel Lisa Barovska (12.b): „Šogad Ēnu dienā pieteicos ēnot profesiju zinātniskais konsultants Rīgas Tehniskajā universitātē. Ēnoju LU bioloģijas bakalaura programmas studenti Naniju Lību Zukuli, kura ikdienā strādā RTU biomateriālu centrā, laboratorijā. Ēnu dienā mani vispirms kopā ar pārējām ēnām mazliet pavadīja pa RTU telpām, un iepazīnos ar augstskolu vispārīgi. Taču kopā ar Lību man bija iespēja iepazīties ar viņas darbu RTU, strādājot ar sūnu mikrokultūrām citotoksicitātes pētījumiem, kā arī viņa man stāstīja par laboratorijas iekārtām un zinātnieku ikdienu. Tā kā viņa ir LU studente, es viņai arī uzdevu daudz jautājumus par to, jo es pati esmu ieinteresēta studēt bioloģiju. Vissvarīgākie ieguvumi man - es uzzināju, ka noteikti vēlos savu nākotni saistīt ar zinātni un bioloģiju, kā arī ieguvu būtisku kontaktu ar LU studenti. Tikai divas dienas pēc Ēnu dienas lūdzu viņai piedalīties kopā ar mani LU pasākumā "Studenta korpēs".

Katrina Kramerovska (12.b): „Ēnu dienā viesojos Madonas slimnīcā, kur ēnoju Ķirurģijas nodaļas ārstus. Vēroju 4 operācijas. Ārsti un pārējais personāls bija ļoti atsaucīgi. Tas bija ļoti noderīgi un interesanti, jo nākotnē plānoju studēt medicīnu un kļūt par ārsti. Esmu priecīga, ka man bija iespēja savu pēdējo Ēnu dienu pavadīt vietā, ar kuru vēlos saistīt savu nākotni.”

Marta Dzilna (11.c): „Ēnoju Daci Dzilnu, BJC teātra pulciņa vadītāju. Bija interesanti vērot un piedzīvot to, cik plaša un neiedomājama ir bērnu iztēle.”

Agnese Ērgle (11.c): „Es ēnoju vēsturnieci Laimdotu Ivanovu Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā. Bija interesanti, es varēju piedalīties vēstures priekšmetu datēšanā Latvijas vēstures priekšmetu kopkatalogā un pavērot muzeja darbu.”

Terēze Turka (7.b): „Šī Ēnu diena bija dažāda un interesanta visādos veidos. No rīta visi satikāmies Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja izstāžu zālē, tad pie brokastu galda klausījāmies muzeja direktorē, vēlāk dalījāmies uz pusēm “vēsturniekos” un “kuratoros”, atkarīgi no tā, ko katrs nolēmām ēnot. Mums pat pievienojās ēnotāji no Valmieras un Rīgas. Mēs apciemojām muzeja ēkas visā Madonas novadā – slavēna dziesmu svētku diriģenta Haralda Medņa kultūrizglītības centru “Dzintari” un Sarkanos ierīkoto etnogrāfijas un priekšmetu krātuvi. Noslēdzām pasākumu ar tēju, atvadījāmies uz paša muzeja jumta. Brīnišķīgs veids, kā noslēgt interesantu un izglītojošu Ēnu dienu!”

Līva Paliēka (9.a): „Es ēnoju Valsts policijas Madonas iecirkņa kārtības policijas nodaļas priekšnieku. Galvenie pienākumi ir doties izsaukumos. Manuprāt, garlaicīgākais pienākums ir protokolu rakstīšana, bet interesantākais - pakalpojuma izsaukumi uz nopietniem konfliktiem. Es pieļāuju iespēju izvēlēties šādu profesiju, jo man patīk palīdzēt cilvēkiem un man arī patīk, ka katra diena ir atšķirīga.”

Ivita Kļaviņa (9.a): „Es ēnoju Valmieras teātra direktori. Viņas pienākumi ir vadīt un organizēt galvenos teātra rekonstrukcijas darbus, apspriest nākamās izrādes un tās organizēt. Ēnu dienā man bija iespēja arī parunāt un iegūt noderīgus padomus no aktieriem Mārtiņa Eihes un Regīnas Devītes. Ēnu diena man lika 100% saprast, ka es vēlos kļūt par aktrisi.”

Linda Sniķe (9.a): „Man Ēnu dienas devējs bija otrais kapteiņa palīgs jeb otrais stūrmanis civilajā jūrniecībā. Viņa galvenais pienākums ir kuģa un kravu sargāšana. Lai gan ceļošana ir labas karjeras iespēja, un netradicionāls darbs izklausās kā laba profesija, tomēr es to neizvēlētos, jo darbs ir saistīts ar ķīmiskām vielām, temperatūras maiņām, jūras slimībām, kā arī, manuprāt, ir grūti atrasties jūrā 4—6 mēnešus, prom no ģimenes.”

Foto no Ēnu dienas dalībnieku personīgā arhīva

Krista Saulone (12.b)
Adriāns Romanovskis (11.c)
Emīlija Vilciņa (9.a)

Erasmus+ Ungārijā un Portugālē

2021./2022.m.g turpinās Erasmus+ projekta realizācija „Vienoti dažādībā”. Projektā piedalās skolas no Ungārijas, Horvātijas, Itālijas, Spānijas, Portugāles un Latvijas. Projekta ideja—vēlas satuvināt un izglīt Eiropas Savienības pilsoņus, lai tie apzinātos Eiropas pilsoņu pienākumus. Jau notikušas pirmās divas aktivitātes, kurās iesaistījās arī ģimnāzijas skolēni.

2002.gada martā trīs 9.b klases skolnieces—Linda Kaparkalēja, Lauma Vīgante un Loreta Tropa—kopā ar skolotājām Sandru Sineli un Diānu Vaidoti devās uz apmaiņas programmu Budapeštā, Ungārijā. Nedēļu mācījās Budapeštas Ekonomiskā Politehnikuma alternatīvā vidusskolā. Izvaicājām meitenes par Ungārijā pieredzēto:

Kā Jūs raksturotu Budapeštu?

Linda Kaparkalēja: „Budapešta ir ļoti skaista un brīnišķīga pilsēta. Īpaši skaista tā ir naktī.”

Lauma Vīgante: „Ļoti skaista pilsēta, it sevišķi vakarā, skaista arhitektūra, jauki cilvēki.”

Loreta Tropa: „Noteikti, ka viena no skaistākajām pilsētām, kādā es esmu bijusi. Pilna dzīvības, un vienmēr bija, ko darīt, kā arī es teiktu, ka pilna ar dažādiem interesantiem nostūriem, kur mēs, piemēram, atradām dažādas interesantas kafējnīcas. Protams, ļoti burvīga, jo Budapeštas ēku arhitektūra, manuprāt, bija ļoti interesanta un saistoša.”

Vieta, kas pilsētā likās visinteresantākā un labprāt apskatītu to vēlreiz?

Linda Kaparkalēja: „Es labprāt vēlreiz apskatītu Parlamenta ēku, tā bija ļoti grezna un iespaidīga.”

Lauma Vīgante: „Noteikti Parlamenta ēka, jo tā bija ļoti grezna, un tā ir nesalīdzināma ar neko citu, ko esmu redzējusi, un gribētu aizbraukt tur vēlreiz, bet kopā ar ģimeni.”

Loreta Tropa: „Man tā būtu kafējnīca „Ibolya”, jo vakaros mēdzām pasēdēt ar citiem programmas skolēniem, un man šī vieta vienmēr asociēties ar projektu, kā arī domāju, ka kafējnīcai bija ļoti radoša aura, retro.”

Kādas ir atšķirības starp Madonas Valsts ģimnāziju un skolu, kur nedēļu mācījāties?

Linda Kaparkalēja: „Manuprāt, Budapeštas skolā bija daudz brīvāka gaisotne un vieta, kur izpausties, taču Madonas Valsts ģimnāzijā daudz nopietnāk tiek uztverta mācību apguve un izglītība.”

Lauma Vīgante: „Ļoti daudz, kas atšķiras, piemēram, viņiem ir tādi mācību priekšmeti kā keramika, tad vēl viņiem ir 1 gads jāmacās tikai angļu valoda, arī skolas interjers atšķiras, skola nav tik formāla kā mūsējā, piemēram, kāpņu telpā uz sienām ir dažādi zīmējumi, skolas koridorā ir akvārijs, vienā koridorā uz sienas ir uzzīmēta milzīga Eiropas karte, gaitenā ir izvietotas mikroviļņu krāsnis, kuras skolēni izmanto, vēl bija interesanti tas, ka tie skolēni, kuri nevēlas ēst skolas pusdienas, var paši pagatavot sev ēst speciālā, skolēniem atvēlēta virtuvē.”

Loreta Tropa: „Manuprāt, Madonas Valsts ģimnāzija ir krietni modernāka skola, kā arī viena lieta, ko es noteikti atcerēšos, ka skolai, kurā mēs viesojāmies, vajag izejas kartītes, lai starpbrīžos izietu ārā, un šīs kartītes var iegūt tikai skolēni, kuriem ir vismaz 16 gadi.”

Pēc apmaiņas programmas apsverat domu mācīties Budapeštā?

Linda Kaparkalēja: „Visdrīzāk, ka nē. Noteikti gribu iegūt izglītību Latvijā.”

Lauma Vīgante: „Šobrīd, nē, jo lai gan pilsēta bija skaista, tajā bija daudzi mīnusi, piemēram, bija sarežģīta pārvietošanās no vietas uz vietu.”

Loreta Tropa: „Nē, es domāju, ka pilsēta ir ļoti skaista un brīnišķīga, un es arī vēlētos atgriezties, bet noteikti nedomāju savu dzīvi saistīt ar Budapeštu.”

Savukārt maijā četri 10.b klases skolēni – Evelīna Berķe, Anete Anna Kovtuna, Laura Pleskača un Viesturs Šēnbergs – devās piedzīvojumu pilnā ceļojumā uz Portugāli. Noskaidrosim, kā tad viņiem gāja.

Kāds bija lielākais izaicinājums šajā ceļā?

Viesturs Šēnbergs: „Izvēlēties, ko es nemšu līdzi ceļojumā, jo Portugālē ir pavisam citādi laikapstākļi nekā Latvijā.”

Anete Anna Kovtuna: „Bija jāizdomā, kā ģērbties, lai tev nav par karstu, bet arī tā, lai uz vakara pusi tu nenosaltu. Man pats ceļš bija grūts, jo es pirmo reizi lidoju un nezināju, kā jūtšos. Bija jāpārdzīvo lidmašīnā piecas stundas.”

Laura Pleskača: „Lielākais izaicinājums bija atpakaļceļš, jo bija jālido agri no rīta, proti, nakts negulēta.”

Kā portugāļi atšķiras no latviešiem?

Anete Anna Kovtuna: „Viņi ir daudz atvērtāki, bet nemāk plānot laiku, nekur nesteidzas.”

Viesturs Šēnbergs: „Pēc manām domām, portugāļi ir ļoti atvērti, laipni, izpalīdzīgi cilvēki, taču ļoti nedisciplinēti. Mums, latviešiem, ir tāda tendence visu plānot secīgi, bet viņiem ir plāns, kas nosaka, kam vajadzētu notikt tajā dienas pusē, nevis konkrētā stundā.”

Laura Pleskača: „Viņi, manuprāt, ir krietni skaļāki. Paradumi ikdienas dzīvē arī būtiski atšķiras, piemēram, mājās viņi staigā ar āra apaviem.”

Kas jūs neapmierināja?

Viesturs Šēnbergs: „Man nepatika tas, ka laiks viņiem ir pilnīgi maznozīmīgs. Par to es visvairāk sāku dusmoties. 10 minūšu kavēšana vēl tā, bet ne jau pusstunda vai stunda! Tas tā kā nav pieklājīgi pēc latviešu domām.”

Laura Pleskača: „Man nepatika neorganizētība, visi visu kavēja.”

Anete Anna Kovtuna: „Bija ilgi jāgaida un jāsteidzas, lai nenokavētu, bet neko nevarēja paspēt apskatīties.”

Ko jūs interesantu uzzinājāt?

Laura Pleskača: „Uzzināju daudz jauna par cilvēkiem, kultūru un iepazīnu jaunu klimatu.”

Anete Anna Kovtuna: „Dažādas tradīcijas. Man palika prātā tas, kā viņi raksta un kā mācās. Daudz kas bija atšķirīgs no mums. Piemēram, viņi „s” burtu parasti izrunā kā „š”.”

Viesturs Šēnbergs: „Varēja iepazīt citas kultūras, piemēram, man nebija priekšstata par ungāriem vai horvātiem. Es ne-daudz iemācījos portugāļu valodu, piemēram, *Obrigato* – paldies, *tchau* – uzredzēšanos, *Olá* – sveiki, *Bom Dia* – labrīt un *Avestruz* – straus.”

Izstāstiet kādu interesantu atgadījumu!

Laura Pleskača: „Pirmspēdējā dienā bija ļoti jauks pasākums, kad visi kopā dziedāja un dejoja dažādu valstu tradicio-nālās dejas.”

Viesturs Šēnbergs: „Man bija šoks, ka viņi ēd gaļu ar olu un rīsus ar frī kartupeļiem. Vienu dienu bija norunāts plkst.7.40 tikties pie skolas, bet autobuss nokavēja kādas 45 minūtes, un mums teica, ka tas kavē, jo mēs esam piekusuši.”

Anete Anna Kovtuna: „Atpakaļceļā mēs Frankfurtē pārsēdā-mies uz citu lidmašīnu un nosēdējām kādu stundu, jo mums pateica, ka viens no lidmašīnas dzinējiem ir salūzis. Viņi cen-tās to sākumā salabot, bet tad mums sagatavoja jaunu lidmašī-nu, ar ko lidot uz Latviju.”

Ko jūs ieteiktu tiem, kuri vēlas aizceļot uz Portugāli?

Anete Anna Kovtuna: „Daudz saules krēma. Izbaudīt arhi-tektūru un pludmales. Nazarē labāk nepeldēt, savādāk aizne-sīs ar viļņiem.”

Viesturs Šēnbergs: „Ģērbties diezgan plāni, ņemt saulesbril-les un cepures, lai nedabūtu saules dūrienu. Uz Portugāli var braukt, ja tev patīk trīs lietas: liela ēšana, alus un futbols.”

Laura Pleskača: „Es ieteiktu nodrošināties ar saules krē-miem, saulesbrillēm, piemērotām drēbēm karstam laikam un labu noskaņojumu!”

Foto no dalībnieku personīgā arhīva

Adriāna Kampe (9.b)

Emīlija Dreimane (9.b)

Matīss Dailīdens (10.b)

Emocijas Aerobikas festivālā

10.martā tika aizvadīts ģimnāzijas aerobikas festi-vāls, kur 10.-12. klašu meitenēm bija iespēja pierādīt sevi un savas spējas. Pirmo reizi šis pasākums tika aizvadīts mū-su pašu skolas sporta zālē. Rezultāti: 1.vieta 12.b klases meitenēm, 2.vieta - 11.c, 3.vieta — 10.b. Pēc pasākuma apkopojām dalībnieču atsauksmes:

Sanija Barinska (12.a): „Bija liels prieks šogad atkal piedalīties aerobikas festivālā. Prieks redzēt citu klašu dejas un atkal izjust kopā būšanas prieku. Pro-tams, gatavošanās nebija viegla un neizpalika savi mazie kašķi, bet beigās, neskatoties uz žūrijas viedokli, bija jautri, un ir atmiņas kopā ar klasi.”

Indra Gīta

Bērziņa (10.a):

„Man ļoti patika šis festivāls, jo tas deva jaukas emocijas kopā ar klasesbiedriem un skolasbiedriem. Šajā skolā mācos pirmo gadu, un pirmo reizi dzīvē nācās saskarties ar aerobikas soļiem, kustībām un dziesmu izvēlēm. Visgrūtākais bija izdomāt dejas soļus, izvēlēties piemērotu dziesmu, lai tā iekustinātu klasi un arī skatītājus. Bija neliels stress uzstāties pirmo reizi kādā pasākumā šajā skolā, taču, kad sākām deju, stress pazuda. Manuprāt, šādi pasākumi dod lielu ieguvumu, tie saliedē klasi, ļauj iepazīt citus skolasbiedrus un ir lielisks veids, kā pavadīt brīvo laiku.”

Meldra Oga (10.b): „Man patika vērot, kādas dejas bija izveidojušas citu klašu meitenes. Grūtības bija izveidot deju un atrast īsto mūziku soļiem. Ieguvumi, manuprāt, ir - saliedē klases kolektīvu un iegūst jaunas pozitīvas emocijas!”

Katrīna Ubagovska (11.a): „Aerobikas festivālā man patika klašu saliedētība, sacensību gars, gatavošanās process, gala rezultāts un vispār fakts, ka tas bija viens no pirmajiem normālajiem pasākumiem, kur visi ir kopā bez maskām pēc ilgiem laikiem. Grūtības sagādāja soļu izdomāšana, tāpat kā koptēla izveide. Procesa laikā arī bija viedokļu nesakrītības, bet ar tām mēs ātri tikām galā. Vēl bija jā-

pieņem zaudējums pēc visa centīgā gatavošanās procesa un cerībām par uzvaru. Viens no lielākajiem ieguvumiem ir apziņa, ka patiesībā katra klase ir uzvarētāji, jo tomēr mēs cītīgi gatavojāmies, salikām kopā kopējo tēlu, uzgājām priekšā un uzstājāmies.”

Agate Aizpurve (12.a): „Lielākās grūtības bija laika trūkums. Bija ļoti grūti atrast kādu brīvu brītiņu mūsu aizņemtajos grafikos. Kā arī grūtības sagādāja tas, ka ik pa

brīdīm kāda no dejojā-jām netika vai saslima. Tomēr beigās tas viss atmaksājās, jo pasākums bija pārpildīts ar pozitī-vām emocijām. Varēja redzēt, ka visi ir ļoti centušies un labi pastrādājuši. Labākā daļa bija nelielā "disenīte", kamēr gaidījām rezultātus. Visas klases apvienojās kopīgā dejā. Lielākie šāda pasākuma ieguvu-mi ir savstarpēja saliedē-šanās savā klases kolek-tīvā un arī starp citām

klasēm.”

Anna Sudrabiņa (12.b): „Man ļoti patika vērot citu klašu priekšnesumus. Manuprāt, bija jauki redzēt, ka visi mēģinājumi ir atmaksājušies. Taču šajā pasākumā neva-rēja viss notikt arī bez grūtībām, jo, protams, bija grūti vienoties par kopīgu dejas izvēli, darboties vienotā komandā un nestrīdēties. Manuprāt, šis festivāls sniedza jaukas atmiņas, kuras saistīsies gan ar mūsu izvēlēto dziesmu, gan festivālu kopumā.”

Sintija Kurzemniece (12.b): „Man patika, ka kla-se beidzot varēja sanākt kopā, lai veidotu radošu priekšnesu-mu, pavadītu jaunas sporta stundas, jo gatavošanās process palīdzēja meitenēm apvienoties un izmēģināt jaunas lietas. Bija jauki vērot citu klašu priekšnesumus, tikai žēl, ka to nevarēja darīt visa klase, jo pastāvēja ierobežojumi. Lai arī bija grūti izvēlēties mūziku, vienoties par soļiem un respek-tēt citu viedokli, šis pasākums veidos jaukas atmiņas.”

Foto autore Indra Gīta Bērziņa (10.a)

Indra Pelša 12.b

Žetonvakara pozitīvās atmiņas

Kas to būtu domājis, ka pēc visa, ko ir nācies izciest, mums 12tajiem būs savs Žetonvakars! Strīdi, nesaiprašanās, aizvainojumi un visas pārējās grūtības tika aizmirstas un piedotas tajā brīdī, kad visi kopīgi uzkāpām uz Kultūras nama skatuves un nokludzām: „LAIŽAM GAIŠĀ!!!”

Tik tiešām! 1.aprīlī tika aizvadīts 2022.gada Žetonvakars. Tika atrādīts 12.klašu kopīgais veikums - kosmiskais koncerts, kas atstāja publiku un pašus pasākuma gaviļņiekus ar pozitīvām emocijām. Lūk, dažu divpadsmito atmiņas!

Elīza Elsina (12.a): „Žetonvakars bija īpašs, jo kā klase neesam piedzīvojuši daudz pasākumu kopā. Tas noteikti mūs saliedēja, man parādīja klasesbiedrus citā gaismā. Ļoti izbaudīju meiteņu deju, kuru apguvām ar horeogrāfi Vitu Grūbi, bija interesanti apgūt dažādus deju stilus, un enerģija uz skatuves bija jaudīga. Domāju, ka arī vecākiem tas bija svarīgs brīdis- redzēt jau pieaugušos bērnus, saņemot žetonus un uzstājoties ar priekšnesumiem, kas ļāva iepazīt mūsu personības un parādīja klases garu.”

Paula Cirvele (12.a): „Ir tā, ka tikai pašā Žetonvakarā (nerunāju par mēģinājumiem) bija *foršas* emocijas, tādas wow sajūtas. Visi šie cilvēki, kas ir apkārt, ir gājuši 3 gadus blakus. Zem vieniem griestiem mācījušies, piepil-

dījuši plašos gaitenšus ar smiekliem, sarunām. Kopības sajūta tikai uz to mazo mirkli tika nožērtā.”

Rachel Lisa Barovska (12.b): „Es ļoti izbaudīju Žetonvakaru, jo bija *superīgs* pasākums, kurā bija jūtama tāda draudzīga un brīva atmosfēra kā pasākumos pirms pandēmijas. Man visvairāk patika mūsu dziesma "Paldies, Liepiņa", kura bija veltīta klases audzinātājai Agnesei Liepiņai. Ieguldītais darbs šajā priekšnesumā bija tā vērts, jo spējām skolotājas sirdi aizkustināt ar mūsu vārdiem un viņai parādīt savu pateicību.”

Anna Sudrabiņa (12.b): „Žetonvakars! Man nav neviena cita ģimnāzijas pasākuma, kas patiktu vairāk par Žetonvakaru. Visus priekšnesumus, lai arī cik būtu piekususi, es veicu ar tādu prieku. Nekad mūžā nevienu priekšnesumu neesmu darījusi ar tādu atdevi. Un arī maniem vecākiem ļoti patika! Un emocijas bija vienkārši fantastiskas! Man bija tik jautri un satraucoši! Labākais Madonas Valsts ģimnāzijas pasākums, kurā es esmu piedalījies! Kā jau vienmēr visos pasākumos, bija gatavojoties arī strīdi, bet rezultāts bija tā vērts. Pat, ja mēs varbūt sajaucām dažus vārdus kādai dziesmai vai soļus dejai, viss process un aizkulišu atmosfēra bija ļoti jautrs piedzīvojums.”

Sanija Beatrise Barinska (12.a)

8.b ZZ čempionāta finālā

2022.gada 20.maijā Madonas Valsts ģimnāzijas 8.b klase devās uz Siguldu, lai piedalītos pēdējā ZZ čempionāta daļā – finālā. Šis bija jau 16. Tele2 rīkotais čempionāts Latvijā, kurā piedalījās 250 klases no visām Latvijas skolām, grupā 7.-9. klases, taču finālā tika vien 40 klases no tām.

Šajā dienā laikapstākļi nebija tie labvēlīgākie, jo nepārtraukti lija lietūs, taču tas, protams, mūs neapstādināja. Mūsu starts bija plkst.13.00, tāpēc no Madonas izbraucām jau plkst.11.30. Kad bijām ieradusies, uzvilcām lietus mēteļus, un tur mūs sagaidīja vadītāji. Mēs pierēģistrējāmies, nofotografējāmies, kamēr vēl bijām puslīdz sausi, un devāmies uz pirmo pārbaudījumu, taču pirms trase bija atbrīvojusies, mums deva uzdevumu 10 minūtēs visai klasei sastāties uz trīs cilindriem (~70cm diametrā). Mēģinājām daudz dažādu veidu, taču katru reizi vismaz 3-4 cilvēki vairs nevarēja iespraukties. Iespējams, mēs to kaut kā tomēr izdarītu, taču laiks jau bija beidzies. Vadītājs vien-

piebilda, ka galvenais šī uzdevuma mērķis bija samīļot savus klasesbiedrus.

Nu gan bija laiks lielajiem pārbaudījumiem. Kopumā tādi bija četri, un katrā bija jāizvirza 10 cilvēki no klases. Uzdevumi bija ļoti dažādi, taču tos apvienoja fiziskā aktivitāte. Bija jāmin ritenis, jāķer bumbas, jāskrien pa slidenu, līkumainu ceļu, jāslidina koka ripas un jāizsīt stienīši (kaut kas līdzīgs bowlingam), jāsamet milzīgas bumbas tukšā metāla cilindrā, jāuzceļ trepes no milzīgiem domino kauliņiem, tad pa tām jārāpjas augšā un jālec piepūšamajā kvadrātā.

Kad visi pārbaudījumi bija izturēti, bijām izmirkuši, kā slapjas žurkas, taču laimīgi! Šoreiz godalgotās vietas neieguvām, taču tas deva vēl lielāku motivāciju mēģināt nākošgad.

Atpakaļceļā kāds ēda, kāds skatījās futbolu vai filmu, kāds vienkārši plāpāja, bet kāds arī aizmiga. Šī bija mūsu pirmā pilnvērtīgā ekskursija, un šis laiks, ko pavadījām kopā, mūs satuvināja un apvienoja vēl vairāk kā klasi. Bija ļoti jautri!

Foto no klases arhīva
Renāte Gaponova (8.b)

Ieskats fotomākslā

Mums, 11.c klasei, šā gada 8. martā 5., 6. un 7. stundas laikā, pateicoties kultūrizglītības programmas „Latvijas skolas soma” atbalstam, norisinājās nodarbība „Vizuālizpratne fotogrāfijā”, ko vadīja Laikmetīgās fotogrāfijas skolas, biedrības ISSP pārstāves.

Nodarbības laikā ar piemēru un uzdevumu palīdzību skolēni iepazinās ar Latvijas fotogrāfijas vidi un notikumiem. Tika diskutēts un reflektēts par attēliem un to izmantošanu dažādos kontekstos. Ar radošu uzdevumu palīdzību skolēni tika aicināti reflektēt par attēlu nozīmi viņu ikdienā.

Katram skolēnam uz nodarbību bija jāsaģatavo divas fotogrāfijas:

- fotogrāfija, kas, skolēnprāt, vislabāk raksturo viņu pašu;
- fotogrāfija, kas ir atstājusi iespaidu, kuru varētu raksturot kā vizuāli spēcīgu, nozīmīgu, intriģējošu.

Prezentējot fotogrāfijas, skolēni paskaidroja, kāpēc tās izvēlējušies, kā arī kāds ir attēlu konteksts.

Nodarbības otrajā daļā tika runāts par fotogrāfijas izpratnes trīs līmeņiem, kā praktisku piemēru izmantojot ieskatu fotogrāfa Stīvena Šora pieejā.

Klasei šāda veida nodarbība ļoti patika, un tas papildināja mācību priekšmeta „Dizains un tehnoloģijas” apguvi.

Adrians Romanovskis (11.c klase)

Izkāpt no savas komforta zonas

Mācību programmās, apgūstot jauno Skola2030 saturu, tiek iekļautas vairāk prezentācijas, kurās skolēni uzstājas kolektīva priekšā. Tādejādi viņi iemācās atbrīvoties lielas publikas priekšā. Tomēr, prezentējot un atbildot uz skolotāju uzdotajiem jautājumiem, ne visi jaunieši jūtas tik atbrīvoti un pašpārliecināti par sevi. Tādēļ, trešdien, 13.aprīlī, 10.a klase piedalījās Dzintara Rožkalna vadītajā nodarbībā „Mana runa pārliecina”. Nodarbība notika ar „Latvijas skolas somas” atbalstu.

Nodarbībā skolēni iesaistījās vairākās atjautības aktivitātēs, kur vajadzēja izmantot precizitāti, ātru domāšanu un atmiņu. Viens no aktivitāšu uzdevumiem bija sadalīties grupās pa četri un izvēlēties vienu cilvēku, kurš bija gatavs veikt vairākus uzdevumus vienlaikus. Izvēlētajam cilvēkam abās pusēs stāvēja komandas biedri, kuru uzdevums bija

uzdot vairākus personīgus un matemātiskus jautājumus. Ceturtais cilvēks no komandas, stāvēdams priekšā, rādīja kustības, kuras vajadzēja attēlot jau noslogotajam skolēnam. Pārējās aktivitātēs nācās darboties pāros, izņemot pēdējo, kur visa klase saliedēti darbojās kopā ar Dzintaru.

Aprunājoties ar skolēniem, kuri iesaistījās aktivitātēs, varēja redzēt, ka šī nodarbība viņiem likās krietni interesanta un noderīga. Daudzi atzina, kas uzdevums, kurā bija jādalās grupās pa četri, bija visgrūtākais no visiem pārējiem, bet tomēr tas kļuva par viņiem mīļāko un neaizmirstamāko aktivitāti. Skolēni patiešām iemācījās, kā vairāk atbrīvoties, kad ir jāuzstājas citu priekšā un pilnveidoja spēju izkāpt ārā no savas komforta zonas.

Zane Kuldperka (10.a)

Koru kari pieskandina skolas aktu zāli

27.aprīlī skolas aktu zālē pulcējās 7.-9.klašu kolektīvi, lai „Koru karos” atrādītu mūzikas stundās gatavotos priekšnesumus. Katras klases priekšnesums bija īpašs un unikāls gan muzikālās gaumes ziņā, gan tērpu izvēlē, gan horeogrāfiskajā izpildījumā. Liels atbalsts katrai klasei bija gan klases audzinātājas, gan mūzikas skolotājs Oskars Jeske. Dalībniekus vērtēja arī žūrija, kas katrai klasei piešķīra kādu īpašu titulu.

Paula Madžule (8.a): „Gatavošanās „Koru kariem” bija ļoti aizraujoša, piepildīta un intensīva, izmēģinājām dažādas dziesmas, kustības, bet beigās pēdējie soļi tapa pat pāris stundas pirms uzstāšanās. Pasākuma laikā bija jūtams patīkams satraukums, jo šis bija pirmais pasākums šādā sastāvā un gaisotnē, taču tajā valdīja pozitīvas emocijas, un katrā priekšnesumā kaut kas ļoti saistīja un uzrunāja. Kopumā pasākums, manuprāt, bija ļoti izdevies un skolēniem nepieciešams, jo šķietami bija radusies ikdienas rutīna.”

Roberta Kellija (7.a): „Kora kari” bija lielisks pasākums, kas ļāva katrai klasei izpausties un atklāt savu radošo pusi. Pasākums bija krāšņs un emocijām pildīts. „Koru karos” pieredzētais bija kaut kas aizraujošs, kas liek ar nepacietību gaidīt nākamo burvīgo šāda veida pasākumu.”

Krista Kokare (7.a): „Koru kari” ir ļoti interesanta tradīcija, kuru esmu novērojusi tikai Madonas Valsts

ģimnāzijā! Šie svētki mums iemācīja būt saliedētiem kā klasei. Mēs ielikām lielas pūles, lai mūsu uzstāšanās būtu spilgta un lai tā paliktu cilvēkiem atmiņā. Protams, bija liels stress pirms uzstāšanās, bet tas noteikti bija tā vērts!”

Amanda Elizabete Krupko (7.a): „Kora kari” bija interesanta un aizraujoša pieredze. Gatavoties priekšnesumam bija diezgan maz laika, bet tomēr visu paguvām un paspējām. Visinteresantākais, protams, bija paša uzstāšanās un visu citu klašu priekšnesumi.”

Katrīna Kramerovska (12.b): „Koru kari” šogad bija pirmais kopīgais pasākums, kurš norisinājās klātienē. Nedaudz žēl, ka piedalīties šoreiz varēja tikai 7.-9.klašu kolektīvi. Lai nu kā, „Koru kari” bija fantastisks un labi organizēts pasākums. Visas klases bija ieguldījušas lielu darbu savu priekšnesumu veidošanā. To ļoti labi varēja redzēt, jo katrs priekšnesums bija atšķirīgs, pārdomāts un baudāms. Pēc 2 gadu ilga attālinātā darba pasākuma norise klātienē bija ļoti jauka pārmaiņa. Es ticu, ka klases, veidojot savu uzstāšanos, iepazīna cits citu vairāk un saliedējas. Vēl svarīgi šķiet tas, ka šo pasākumu varējām organizēt ģimnāzijas jaunajās telpās, savā Aktu zālē. Man kā vienai no žūrijas pārstāvēm bija patīams prieks piedalīties, vērot priekšnesumus un redzēt prieku par kopā būšanu un degsmi jauniešu acīs.”

Madara Lukaševica (12.a)

Pilieni krīt viens pēc otra,
Liela kauja ir starp tiem,
Debess nu tās dēļ ir mitra,
Jāizdzīvo nu ir visiem!

Pilieni nu ķer un jauc,
Tos par sevi mazākos,
Un kad vējš tiem pretī kauc,
Tad tas sašķeļ lēnākos.

Daži nu jau biežās segās,
Citi mazi, pliki mīt.
Bet visi katras kaujas beigās,
Tik un tā uz zemes krīt.

Jāzeps Jaujenieks (9.b)

Vispirms man pazuda smarža,
Līdz ar to man pazuda garša,
Aizvien tuvāka kļuva redze,
Bet pirms tām man pazuda smeldze.

Ak, kaut smeldze man atgādināja,
Ka eņģeļi man dzīvi sarunāja,
Ka neesmu tik akmens truls,
Ka manī vēl deg dzīves 'guns.

Šī uguns, tā vēl degs,
Kaut to akmens kārtā segs,
Un kad liktens smeldzes sēklu sēs,
Tad uguns akmen' izkausēs.

Jāzeps Jaujenieks (9.b)

Atmiņu stāsts „Vecās labās dienas”

No visiem ģimnāzijā pavadītajiem gadiem vislabāk mums atmiņā palicis pirmais gads. Tikko pārvākušies uz pavisam jaunu vietu, jauniem apstākļiem, mēs aizrautīgi izpētījām visus iespējamus ceļus.

Diezgan mazā, bet tomēr tik iemīļotā ēka atradās Valdemāra bulvārī. Nevaram aizmirst visu to laiku, kuru pavadījām mūsu klasē un radīto kopienas sajūtu. Gandrīz katru dienu tā vietā, lai sēdētu klasē un gaidītu nākamo stundu, mēs mērojām ceļu no vienas ēkas uz otru. Vēl joprojām ir palicis atmiņā tas adrenalīns, tā steigas sajūta, kad bija vēl jāpaspeļ nopirkt tikko no krāsns izņemtās bulciņas, kuras jau pēc mirkļa lika gaisā virvot kanēļa smaržai. Nevaram aizmirst to iekšējo konfliktu, vai ir nepieciešams paņemt jaku, kuru uzņemst uz pleciem vai tomēr ļaut vējam mūs apskaut ar savu auksto dvasu.

Tagad laiki ir mainījušies, taču, lai vai kā, mēs joprojām esam visi kopā.

Matīss Elksnītis (9.b)
Linda Broka (9.b)
Mārcis Šķēls (9.b)
Kate Iesalniece (9.b)

Šeit nebij' pļava,
Bet degoša zāle,
Šeit nebij' meža,
Bet asiņaini māli
Debess bija melna,
Mākoņi nebij' bāli.

Bet no pelniem uzauga pļava,
No māliem spraucās kļava,
Pazuda melno padebešu mantija,
Un uzauga brīvā Latvija.

Jāzeps Jaujenieks (9.b)

Tik-tak pulkstenis skrien,
Laika upe lēnām lien,
Tās ūdens nu tev garām plūst,
Neviens to divreiz neiegūst.

Zinām, ka drīz būs okeāns,
Nezināms, tik šķietams māns,
Galu galā tas ir fakts,
Upe tek tur dien' un nakts,
Bet neuztraucies, gan ar lietu,
Daļa ūdens zemē ietu.

Jāzeps Jaujenieks (9.b)

Plēs un rēc,
Nem un sēc,
Tik tad dabūsi tu savu,
Melojot ar smaidu naivu,

Dusmu mākoņi sāk līt,
Zibens spēcīgs tajos mīt,
Kad tas spers pa kādu zaru,
Visi jutīs dusmu varu,

Tomēr dziļi sevī jūti,
Nevari, kaut vai lūzti,
Iespert tā - no visas sirds,
Tā lai sadeg zilais zieds.

Jāzeps Jaujenieks (9.b)

Atmiņu stāsts „Siltās mājas”

Septembrī saulainā spērām mēs kāju vietā, ko varētu saukt par mūsmāju. Madonas Valsts ģimnāzija vienot mūs prot, jaunu skatu dzīvē dod.

No halles uz Raiņiem un ģimnāziju steidzāmies uz stundu - smaidīgu. Svētībās līdām uz burbuļa kalnu, kliegdami ceļā uz pilnvērtīgu ģimnāzista balvu. Kaut gan, laimīgi dzīvojot, nezinājām, kāds dzīves robs aiz stūra lūkojas. Tas izšķīra mūs uz mēnešiem ilgiem, liekot lūkoties uz laikiem siltiem. Kad Madonā ceriņu smarža plūst, mūsu otrās mājas aiz kalna zūd.

Tomēr katram stāstam laimīgas beigas, katru robu ielāps sedz, un sēžot mēs pēc diviem gadiem attopamies, ka mājas nekad nebūs svešas, jo ar šiem atmiņu cimdziem mūsu sirdis nekad nenosals.

Katrīna Štromberga (9.b)
Kristiāna Knoha (9.b)
Adrija Suseja (9.b)
Madara Alisija Pērkone (9.b)

Redaktore: Elīza Elsiņa

Literārās lapas redaktore: Roberta Kelliņa

Redkolēģija:

Amanda Elizabete Krupko, Terēze Turka,
Madara Paula Eglīte, Alise Bartuša, Renāte Gaponova,
Emīlija Vilcāne, Adriana Kampe, Emīlija Dreimane,
Zane Kuldperka, Vivita Baltause, Paula Keiša,
Matīss Daiļīdens, Diāna Grudule, Kadrija Sekste,
Dagnija Kudure, Matīss Calmāns, Adrians Romanovskis,
Sanija Beatrise Barinska, Krista Saulone, Indra Pelša